

det sagde jeg allerede forleden i en anden Sag, og hvis det kan interessere de Herrer, kunne de huffe efter, og hvis ikke, behøve de ikke at flaa mig noget Steds hen. Man maa lade mig være, hvor jeg vil være; den Frihed maa man i det Mindste have, især naar man er et saa lille bitte Mindretal, som jeg er. Jeg hørte i Gaar, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds beklagede sig over, at man var saa haard mod det Mindretal, hvortil han hørte, men da jeg hører til et meget mindre Mindretal, ønsker jeg en endnu større Skaansomhed (Berg: Det skal det ærede Medlem ogsaa faae). Godt, saa er jeg fornøiet. Det ærede Medlem bragte her paa Tale en Sag, som, ihvordel der ikke foreligger noget Ændringsforslag derom, dog forekommer mig at være Noget, der bør nøie overveies og oftere bringes paa Tale, om vi en Gang kunde komme til noget Saadant. Det ærede Medlem mente, at Staten skulde bemyndiges til at udstede Kreditbeviser for f. Ex. 25 Millioner Kr., hvoraaf den saa efterhaanden kunde udgive, hvad den fandt rigtigt, til Støtte for Omsætningen og Kreditforholdene i det Hele; men det, jeg har tilladt mig at omtale, var noget Andet. Det forekommer mig, at der kunde paa een Gang gjøres en fordelagtig Forretning for Finantserne og tillige derved skaffes en Støtte for, at de 4 pCt. bevaredes som ordinær Rente i faste Eiendomme. Det er et Formaal, som det forekommer mig, var i høi Grad vigtigt, idet det dog ikke er nogen Spøg, hvis 5 pCt. bliver ordinær Rente for virkelig fuldstændig sikre Laan i faste Eiendomme, da de, der nu eie Eiendomme, paa den Maade kom til at miste en Femtedel af deres Eiendom. Altsaa, det forekommer mig, at man kunde gaa den Vej, hvis man vilde flaa ind paa Noget i den Retning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds omtalte, at bemyndige Staten til at konvertere en Del af sine uopsigelige 4 pCt. indenlandske Obligationer til Kreditbeviser, altsaa tilintetgjøre et tilsvarende Antal af disse Obligationer, derfor udstede Kreditbeviser og laane dem ud mod en saadan Sikkerhed, som maatte anses for at være ligesaa betryggende som den Sikkerhed, Nationalbanken nylig har erholdt Tilbælselse til at sætte i Stedet for Metalværdi. Ud denne Vej kunde man efter min Mening komme til, at Staten kunde vinde omtrent 12 pCt. Naar dette skee efterhaanden, saa vilde det ikke kunne komme til at forandre Kursen paa de 4 pCt. kongelige Obligationer; Staten kunde altsaa kun vinde derved, og kunde komme til at støtte Laan mod gode Sikkerheder paa en saadan Maade, at Eiendomsbesidderne ikke pludselig blive berøvede en hel Del af deres nuværende Eiendomme derved, at Renterne blive betydelig høiere, end de nu ere. Jeg skal naturligvis standse derved, fordi jeg erkjender, at man maa ske neppede være saa vidtløftig; men da det ærede Medlem for Veile

Amts 2den Valgkreds kom til at omtale denne Sag, som forekommer mig at være af stor Betydning, har jeg dog villet tillade mig at fremhæve den Tanke, jeg havde fremsat ved nogle Antydninger, som jeg gav for nogle Dage siden. Det er meget muligt, at Sligt strider mod de statsøkonomiske Theorier; det tvivler jeg aldeles ikke om, og at navnlig mange Bankfolk kunde synes, at det er aldeles urigtigt. Dette er jo naturligt, thi det vilde medføre, at en Del af de Penge, de ellers kunde have at handle med, bleve mindre nødvendige, og at de derfor ikke kunde skaffe sig en saa stor Gevinst som ellers; men det generer ikke mig, thi jeg kan meget godt selv se, at den sunde Fornuft i den Slags Sager kan se ligesaa godt som de, der gaa frem efter visse lærde og videnskabelige Theorier. Det forekommer mig nemlig, at Statsøkonomerne lide meget af den Feil, at de tage for lidet Hensyn til de Mennesker, der skulle leve i et Land, naar de blot kunne vise nogle glimrende Resultater af Statens Stilling i det Hele. Jeg skal altsaa med Fornøielse være Gjenstand for den Kritik, som saadanne lærde Herrer kunde komme med, det generer mig ikke det Mindste; men de, der ville sørge for, at vort Land og Folk ikke forarmes, kunne have Anledning til at tænke over det Spørgsmaal, som her er bragt paa Bane af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Vidlerne og Veiene kan man jo nærmere komme ind paa, naar Forslag i den Retning foreligger.

Rasmussen: Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) og jeg have stillet det Forslag, som staar anført under Nr. 4. Det gaar jo ud paa at bortrydde en Hindring, som jeg tror er i Veien for Vedtagelsen af Lovforslagets § 1, at ogsaa mindre Sparekasser kunne faae Laan af Statskassen. Jeg ser nu imidlertid, at ved de forskjellige andre Ændringsforslag, som ere stillede, er det samme Hensyn taget, som vi have søgt at imødekomme ved vort Forslag. Jeg synes derfor, at dette Forslag nu maa være overskødig, og jeg vil da tillade mig at spørge den ærede Formand, om vort Forslag i Tilfælde af, at noget andet Forslag bliver vedtaget, falder bort af sig selv.

Første Viceformand (Høgshøj): Dette Forslag er stillet til Hovedforslaget og kommer altsaa kun til Afstemning, saafremt Hovedforslaget gjør det. Hvis derfor noget af de andre Forslag om, hvorledes Hovedforslaget skal affattes, vedtages, kommer ikke selve Lovforslaget til Afstemning, og følgelig kommer da heller ikke det ærede Medlems Ændringsforslag til Afstemning.

Rasmussen: Det vil altsaa falde bort, saasnart noget af de andre bliver vedtaget. Jeg skal derfor ikke tage det tilbage for det Tilfælde,